

De klassiek geschoolde componist Chiel Meijering staat bekend om zijn gedurfde composities. Nu heeft hij een dance-album afgeleverd. Wat bezielt hem?

Door Persis Bekkering Foto Daniel Cohen

Dance classics pt 1

Chiel Meijering:

'We hebben hier thuis staan dansen toen het album grotendeels af was.'

Een klassieke componist die een dance-cd aflevert – mocht er nog een onoverbrugbare kloof bestaan tussen pop en klassieke muziek, dan lijkt die nu wel definitief beslecht.

Chiel Meijering, bijna zestig, bekend en erkend om zijn gedurfde, toegankelijke composities, heeft nooit binnen de lijntjes van de klassieke muziek gekleurd. In zijn werk, dat internationaal succes heeft, is de rock- en popinvloed altijd aanwezig. Energieke, virtuoze muziek is het, vaak met snelle ritmen, hoorbaar met plezier gemaakt. Hij produceert en experimenteert dan ook onophoudelijk.

Zijn oeuvre telt meer dan negenhonderd werken, waarvan het meeste voor kleine bezettingen. Tijdens het interview blijkt bovendien uit bijzinnetjes dat er nog meer is. 'Ik heb nog vijftien symfonieën op mijn computer staan', zegt hij dan, of: 'Van *The Girls Collection* heb ik nog tachtig deeltjes liggen.'

Op een paar opera's na is zijn muziek veelal van korte duur. Meijering houdt er de ongewone mening op na dat een luisteraar hooguit 3 minuten geconcentreerd kan luisteren.

En nu is er dus een dance-album. De Amsterdamse componist, tevens afgestudeerd drummer, zit achter zijn computer en laat enthousiast zien

hoe het werkt. 'Kijk, hier maak je effecten mee.' Hij draait aan wat knopjes om het te demonstreren, kermisachtige geluiden pompen uit de speakers. *Suck it up!* heet Meijering's danceplaat: hij verwijst hiermee naar het zuigende klank-effect dat een van de nummers kenmerkt. Meijering is vol zelfvertrouwen: 'De vriend van mijn dochter is dj en hij was enthousiast over het resultaat. Even overwoog ik nog het onder een pseudoniem uit te brengen, maar ik kom toch maar gewoon uit de kast.'

De plaat klinkt als een feesttent op Ibiza. Komt u wel eens in een club?

'Nee, maar ik heb drie kinderen, dus ik krijg het wel mee. We hebben hier thuis staan dansen toen het album

'Even overwoog ik nog het onder een pseudoniem uit te brengen, maar ik kom toch maar gewoon uit de kast'

grotendeels af was. Dan hoor je meteen waar het inzakt.'

Terwijl de muziek klinkt, is op de computer te zien hoe deze precies een vooraf geschreven notenschrift volgt. Of dj's altijd met een notenschrift werken? Meijering: 'Nee, dat is de componist in mij.'

Hoe gaat dat eigenlijk, dancemuziek maken?

'In de klassieke muziek bedenkt je interessante modulaties of voeg je een roffel toe om de spanning erin te houden. In de dance werk je met een simpele melodie en daar leg je filters overheen, zoals die effecten heten, waardoor het steeds anders klinkt. Je moet er niet te veel conceptuele gedachten achter willen stoppen: een vette lead is voldoende.'

Wat bezielde u toen u hieraan begon?

'Ik zie dit album als een onderzoek naar het genre. Als niemand het leuk vindt, is het ook prima. Ik hoef niet de wereld af te reizen met een draaitafel. Het interesseert me dat je als dj alle artistieke vrijheid hebt, je hebt niemand nodig. Iedereen kan dit maken op zijn zolderkamer en het zelf op internet zetten.'

U heeft uzelf hiermee zelfs van musici bevrijd.

'Precies. Een kunstenaar moet blijven vernieuwen. Dat zie ik te weinig in de

klassieke muziek, veel van de allure is weg. Orkesten blijven maar vasthouden aan de oude formule, blijven dezelfde muziek spelen in dezelfde bezetting, maar dat is nu verouderd. Het publiek verjongt niet meer. Ik zoek naar nieuwe manieren, ik wil de mogelijkheden van de tijd gebruiken.'

Daarmee bedoelt Meijering niet dat hij vanaf heden fulltime dj zal zijn. Dit weekend speelt het Nederlands Kamerorkest Valentijnsconcerten (*Kiss of Fire*) met het jonge Duitse indierock-annex barokensemble Spark en brengt daarin een nieuw werk van de componist ten gehore.

U heeft de klassieke muziek dus niet volledig afgezworen.
'Ik schreef lange tijd avantgarde-

'Je moet geen onderscheid maken tussen 'platte' en 'diepe' muziek. Ik denk niet in die termen. Je moet vrij kunnen zijn'

muziek met popinvloeden. Nu is dat omgedraaid, denk ik. Maar dat vakmanschap raak ik niet kwijt. Spark is een bijzonder ensemble dat mij geweldig inspireert. Ik schreef het stuk hiervoor in een roes.'

Het is niet makkelijk om goede musici voor zijn ritmische werk te vinden, zegt hij. 'Ze moeten heel strak kunnen spelen. Ik zie verbetering in de muziekwereld, maar nog niet veel musici snappen hoe je dat dance-achtige in klassieke muziek kunt bereiken. Spark kan dat, zij hebben de bezetenheid.'

Die capaciteit vond Meijering ook in de blokfluitist Dan Laurin: met hem gaat hij zijn volgende dance-album maken.

Veel componisten vinden dance te plat. Waarom u niet?

'Je moet geen onderscheid maken tussen 'platte' en 'diepe' muziek. Ik denk niet in die termen. Je moet vrij kunnen zijn! Ik vind het belangrijk dat muziek goed is gemaakt en dat het authentiek is. Dan maakt het genre niets uit.'

Suck it up! van Chiel Meijering is verkrijgbaar op iTunes.

Kiss of Fire door Spark en Nederlands Kamerorkest, 14 en 15/2 Muziekgebouw aan 't IJ Amsterdam. 16/2 Philharmonie Haarlem. Op 14/2 is er een dj na afloop.